№ 45.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 12. CZERWCA 1801 ROKU WE SRZODĘ

UKAZ JEGO IMPERATORSKIEY Mosci Samowładnące o całą Rossyą z Rządzącego Senatu Rządowi Guberńskiemu Litewskiemu. — Według Imiennego Naywyższego JEGO IMPERATORSKIEY Mosci Ukazu danego Rządzącemu Senatowi za własnoręcznym JEGO IMPERATORSKIEY Mosci podpisem w dniu 14 nineyszego Miesiąca Maia, w którym wyrazono:
,, wszedłszy w rozpoznanie niesnasek między
,, Parafianami Kościoła Katolickiego S. Katarzy-
,, ny w S. Peterburgu znayduiącego się zaszłych,
,, z których iedni żądali powrócenia w ich za-
,, rządzanie dochodów Kościelnych, drudzy zaś
,, zostawienia Rządu tychże dochodów przy
,, Zakonie Jezuickim stosownie do Ukazu w dniu
,, 12 8bra roku 1800 nastałego, i funduiąc się na
,, zawartey między niemi ostatniey zobopolney
,, ugodzie. Naymiłościwiey potwierdzamy przy-
,, wilcie przez Nayukochańszą Babkę Naszą ś. p.
,, IMPERATOROWĘ KATARZYNĘ Wielką
,, Kościołowi Katolickiemu nadane, w dyplomie
,, pod dniem 12 Lutego 1769 R: daiący nieza-
,, przeczone prawo całemu Zgromadzenia na
,, własność do Kościoła przynależną, z tym, iż-
,, by Jezuici zostawieni byli przy zupełnym za-
,, rządzaniu dochodów Kościelnych, daiąc z o-
,, nych co rok rachunek członkom od Zgroma-
,, dzenia Parafianów wybranym z nieinteresso-
,, wnosci i z gorliwosci ku pozytkowi Kościo-
,, ła znanym, w reszcie Zakon Jezuicki zostawu-
,, iąc tak przy odbywaniu służby Bożey w Ko-
,, ściele S. Katarzyny iakoteż i przy nowicyacie
,, w Połocku exystuiącym pozwalamy onemu
,, pomnażać ſwoie Zgromadzenie w tym tylko
,, iednym mieyscu, rozszerzać zaś daley one nie
,, inaczey, iako po uczynieniu o tym poprze-
,, dniczego uwiadomienia i po odebraniu Naszey
,, decyzyi, dla czego i dóbr Po-Jezuickich w po-
,, sessyą Zakonu nieoddawać. Rownym ſposo-
,, bem nie wprowadzaiąc Jezuitów do Uniwer-
,, sitetu Wileńskiego, zostawić go na dawnych
,, Ustawach i w teraznieyszym dobrze urzą-
,, dzonym iego stanie, o czém Rządzący Senat
,, ma uczynić przyzwoite rozporządzenia ,, Rzą-
dzący Senat ROZKAZALI. O powinnym takowego Naywyższego JEGO IMPERATORSKIEY Mosci Ukazu uskutecznieniu posłać ukazy do Departamentu Katolickiego, do S. Petersburgskiego woiennego Gubernatora Generała od Infanteryi Grafa von der Pahlena, oraz do rządów Guberńskich, Białoruskiego Mińskiego, Podolskiego, Litewskiego, Wołyńskiego i Kiiowskiego, a także i do tamecznych skarbowych Izb, daiąc podobnymże znać Państwa Podskarbiemu Aktualnemu Taynemu Konsyliarzowi Senatorowi i Kawalerowi Baronowi Alexemu Wasilew. Maia 21 dnia 1801 Roku.

z Petersburga V. S. 31. Maja.

Tengińskiego regimentu muſzkietyerów Podpółkownik Pestel naznaczony Adjutantem Inspektorskim Generała kawaleryi Graffa von der Pahlen. Półkownik Ruinii umieſzcza się w Eleckim regimencie muſzkietyerów. Leibgwardyi Izmayłowskiey Kapitan Burnaſzow w randze Podpółkownika przeydzie do Astrachańskiego regimentu grenadyerów. Woyska Dońskiego zmarły Maior Łopatyn wymazuie się z rang listy. Kolleski Konsyliarz Tomaſzewski został Prezydentem Astrachańskich Sądów 1. Departamentu. Tayny Konsyliarz Xiąże Sergiuſz Mieńſzczykow uwalnia się od służby z rangą Aktualnego Taynego Konsyliarza. Bywſzy Dyrektor Ekonomii w Tulskiey Gubernii Durow otrzymał stopień Konsyliarza Stanu. Dozorcy stad końskich. Czertożyrski, Skopiński, Hirschfeld zostaią Konsyliarzami Kolleskiemi. Stanu Konsyliarz Saratowski Wice Gubernator Uſzakow służący od r. 1765. uwalnia się od obowiązku z pensyą dożywotnią połowy gaży; mieysce jego zastąpi Kolleski Konsyliarz Panczulidzew. Nadworny Konsyliarz Wiole został Konsyliarzem Kolleskim. Bywſzy Niżehorodzkim Gubernatorem Aktualny Stanu Konsyliarz Lwow, dziś Tayny Konsyliarz zostaie Tambowskim Gubernatorem Cywilnym. Będący przy Heroldyi Kolleski Konsyliarz Kadeus na własną prosbę uwalnia się od służby w stopniu Konsyliarza Stanu z pensyą dożywotnią 300. rubli. Riazański Gubernator Cywilny Aktualny Stanu Konsyliarz Sonin uwalnia się od obowiązku z pensyą połowy gaży; na mieyscu jego będzie Gubernatorem General Maior Szylſkow. Bywſzy Gubernii Kurlandzkiey Konsyliarz Kreidner uwolniony od służby z połową gaży. Kollesk. Konsyliarz Pronczyſzczew został Stanu Konsyliarzem.

z Wiednia 3. Czerwca.

Wielki Xiąże Toskański z całą familią wyiechał do Gratz w Styryi miasta stołecznego na mieſzkanie; nic nie słychać o nadgrodzie onemu przyrzeczoney w Niemczech za Xięstwo Toskańskie. — Między Generałami Francuzkiemi we Włoſzech jednomyslności nie widać; jedni obywatelom Prowincyi Werony na prawym brzegu Adigi roskazuią, ażeby się wstrzymali cokolwiek z ustanowieniem rządu Republikańskiego; drudzy przeciwnie mieſzkańcom Powiatu Polesine di Rovigo nakazuią, ażeby jak nayrychley stosowali się do praw Cisalpińskich. — Graf Cobenzl dotąd nie mógł otrzymać u pierwszego Konsula wyraźney odpowiedzi względem Włoskiego Tirolu, zaiętego przez woyska Francuzkie; tę opieſzałość zle niektórzy tłumaczą; to pewna, iż wykonanie taiemnych artykułów Lunewilskiego traktatu wielkim trudnosciom podlega. — Pogłoska że Król Jmć Dwóch Sycylii miał zdać rządy Państwa całego ſtarſzemu Synowi zachowuiąc dla siebie roczną pensyą dwóch millionów dukatów, bezdowodna się pokazuie; o tym nikt nie wątpi że względem przyſzłego losu Królestw Neapolitańskiego i Sardyńskiego ważne w Paryżu negocyacye rozpoczynaią Dwóry niektóre. — Lord Minto przez Constantinopol odebrał wiadomość, iż Anglicy Damiette i Rosette osadzili. Murad Bey czeka spokoynie, na którą stronę ważyć się będzie los ſzczęścia woiennego, tey sprzyiać gotowy, która wygóruie. Kapitan Baſza 6 tysięcy Arnautów do armii Hutchinsona przyłączył. — Cesarz Jmć kommenderuiącemu w Królestwie Węgierskiem Generałowi Alvinzy trzy znaczne maiętności darował. Nie ustaie pogłoska, iż Feld Marſzałek Xiąże Saxe Cobourg Prezydentem będzie Rady woienney. — Arcy Xiąże Karol pisał do Krola Jmci Szwedzkiego dziękuiąc za podaną w Ratysbonie propozycyą wystawienia ku wieczney dzieł jego pamiątce monumentu.

z Londynu 26. Maja.

Izba Niższa 300. tysięcy FS. pozwoliła wy-
liczyć Portugalskiey Koronie; jak powiadał Lord
Hawkesbury, tak mierna summa nie do prowa-
dzenia woyny, lecz do traktowania z nieprzy-
iacielem łatwieyszego służyć będzie. — Jeden z
naybogatszych u nas bankierów uwiadomiony,
że P. Pitt ledwie tyle maiątku sobie zostawił
opuszczaiąc rządy Królestwa, ile mu potrzeba
na zaspokoienie wierzycielów, swoim i dostat-
nich przyiacioł imieniem ofiarował jemu znaczną
summę do życia wygodnego, w nadgrodę prac
Oyczyźnie pożytecznych. Podziękował bankie-
rom bywszy Minister, ofiary nie przyiął, wy-
mawiaiąc się iż podobnym bydź nie chce Foxo-
wi: Horne Tooke, Parr, i wielu innym, dla któ-
rych jałmużnę zbierała Oppozycya po całém Kró-
lestwie; wielki narod któremu służył, nadgrodę
obmysli, jeśli na szacunek u niego zarobić po-
trafił. — Z Egiptu nie ma nowych rapportów;
znayduiemy w dawnieyszych; że z niezwycię-
żoney półbrygady, ledwie 12. żołnierzy w nie-
wolę poszło; inni na placu poledz woleli. W
obozie Generała Hutchinson osądzono, iż gło-
dem tylko wziąć można Alexandryą; do czego
potrzebne jest przecięcie miastu kommunikacyi
z Cairem i całym Egiptem zalewaiąc wszystkie
onego okolice; to jednak dzieło doświadczeni
Officyerowie uznali do wykonania trudném. —
Jazda Francuzka dostatecznie wychwaloną bydź
nie może; przypisać to należy koniom Arabskim;
trudno w myśli wystawić bystrolotność iey ma-
newrów; piechota nasza która jey lękała się nie-
skończenie w początkach, oswoiła się z niebes-
pieczeństwem. Arabowie uięci podarunkami Wo-
dzów Angielskich nam sprzyiaią; już przystawili
do obozu nie mało koni i wielbłądów.

Zywność nie droga; obficie dostarczaią wszy-
stkiego mieszkańce za grosz gotowy. Admirał
Warren pilnie uważa, aby nieprzyiaciel posiłków
z Europy nie otrzymał. 400. żołnierzy gwar-
dyiskich już wypłyneło na fregatach do Egiptu;
[illegible]
jazda, wyiąwszy huzarów York, nie bierze ko-
ni, spodziewaiąc się one znaleść w Tureczy-
źnie. — Lisbońskie listy pokazuią, że Portu-
galski narod jeszcze uwiadomiony nie jest o zbli-
żeniu się ku granicom woysk Hiszpańskich i
Francuzkich. U nas powszechne jest rozumie-
nie, iż Regent Xiąże Brezylii, odebrawszy na-
wet Angielskie subsidia długo woiować nie bę-
dzie; jedna batalia skłoni go zapewne do złącze-
nia się z nieprzyiacielem Wielkiey Brytannii. —
W Madrycie Don Urquijo oskarżony jest o za-
sadzki czynione na życie Xiążęcia Pokoiu; przy-
iaciel onego Jovellanos w klasztorze zamknięty;
obydwa wkrótce przed sądem staną. — Amery-
kanie głośno narzekaią przeciwko naszym korsa-
rzom; ktokolwiek zna Prezydenta Jeffersona,
spodziewać się nie może aby milczeniem pokry-
wał krzywdy współziomkom uczynione, jak dłu-
go czynił Adams poprzednik jego; dziś zwła-
szcza gdy traktat między Francyą i Ameryką
bliskim jest ostateczney ratyfikacyi; która jak
tylko nastąpi, Generał La Fayette wyiedzie ja-
ko Poseł do Prowincyi Ziednoczonych; te wszy-
stkie okoliczności sprawiedliwą nas troskliwością
napełniły. — O negocyacyach z Francyą, wy-
słaniu Posła do Paryża, morskiém armisticium,
ustaią pogłoski; owszem według zdania wielu dziś
pokóy zdaie się bardziey niepodobny aniżeli był
przedtym.

13. okrętów z Harwich posłanych na mo-
rze północne dla ryb łowienia, Duńczykowie
zatrzymali w portach Norwegii. — Z Gdańska
spodziewamy się wkrótce 500. łasztów zboża roz-
maitego; bardzo drogo na mieyscu kosztuie. —
Francuzi nie przestaią ogromne czynić przy-
gotowania ku podbiciu wysp Jersey i Guerne-
sey; z naszey strony spokoyni zupełnie jeste-
śmy, widząc iż nieprzyiaciel w S. Malo i Cher-
bourg nie ma potęgi morskiey, gdy przeciwnie
wyspy pomienione zewsząd opasane są fregata-
mi, które przystęp niepodobnym czynią. — Z
Wenecyi kilkakrotnie iuż donoszono, żeśmy Eska-
drę Gantheauma zabrali; nikt nie wierzy temu,
wiedząc że Admirał nieprzyiacielski ledwie d.
25. Kwietnia z Toulonu wyszedł. — Między Lor-
dem S. Vincent i Admirałem Parker panuie nie-
zgoda. — Eskadra Hollenderska z portu Flessin-
gue na morze iść chciała; lecz postrzegłszy kil-
ka naszych fregat nieprzyiaciel zaniechał przed-
sięwzięcia. — Odnawia się pogłoska o podbiciu
przez nas Guadalupy. — Kapitan Popham z przy-
górka dobrey nadziei ma wyprawę przedsięwziąć,
jak się domyślamy, do osad Hiszpańskich w Ame-
ryce południowey nad rzeką Plata. — W prywa-
tnych listach czytamy, że Wódz jazdy Francuz-
kiey Roise poległ ręką Generała Abercromby;
szpadę zabitemu odiętą darował Abercromby Si-
dneiowi Smith, który na czele żołnierza mor-
skiego przybył z odsieczą, gdy jazda nieprzy-
iacielska naybardziey dokazywać zaczynała. —
Dla wdów i sierot żołnierzy w Egipcie pole-
głych otworzyliśmy subskrypcyą; Królewicowie
de Galles i d' York pierwsi po 100. FS. ofia-
rowali. Generała Hutchinson Król Jmć podniosł
na stopień Generała Lieutenanta.

z Constantinopola 9. Maia.

Dnia zawczorayszego przybiegł do Lorda
Elgin Angielski goniec d. 22. Kwietnia wysła-
ny z Egiptu, z następuiącemi wiadomościami.
Generał Hutchinson przynagliwszy Francuzów
szukać własnego bespieczeństwa w twierdzach
Alexandryiskich, sam nic nie przedsięwziął u-
wagi godnego, czekaiąc na przybycie armii We-
zyra. Ten na początku Kwietnia drogę rospo-
czął; za zbliżeniem się woysk Tureckich nieprzy-
iaciel opuścił Salahié; d. 22. Kwietnia Ottoma-
nie znaydowali się o trzy dni drogi od Angli-
ków; Wezyr prowadził 40. tysięcy żołnierza.
Murad Bey z Mamelukami powstał na Francuzów.
Miasto Damiette i Rosette Hutchinson osadził li-
cznemi garnizonami. Gdy goniec wyieżdżał ztam-
tąd do naszey stolicy, Anglicy odebrali 5. ty-
sięczny posiłek z Malty, Minorki, Gibraltaru;
Admirał Keith miał zagarnąć 22. statki Fran-
cuzkie, żołnierzem i ammunicyą ładowne, któ-
re pod [illegible] fregaty wniść chcia-
ły do Alexandryi Basza Mahomet idący na
czele przedniey straży Wezyrowskiey, był nie-
gdyś Wielkorządcą Egiptu; ma znowu ten urząd
piastować, jeżeli powiedzie się zprzymierzeń-
com wygnać Francuzów.

z Paryża 29. Maia.

Dnia wczorayszego dziedziczny Xiąże Par
meński wiechał wieczorem do naszey stolicy,
stanął w pałacu Ambassadora Hiszpańskiego Ka
walera Azzara. Pzywitał gościa Prefekt Depar-
tamentowy krótką mową, w którey wyraził że
narod Francuzki z radością i uszanowaniem o-
gląda potomka iednego z Wielkich Królów swo-
ich, Ludwika 14, którego pamięć zawsze dro-
ga iest i szacowna; zpokrewnionego z Monarchą
Hiszpańskim, który świątobliwie dochowuiąc
zawarte przymierza na całą wdzięczność RPtey
zasłużył. Późniey doniesiemy co pierwszy Kon
sul czynić kazał na przyięcie przyszłego Króla
Toskanii. — Z Egiptu niema urzędowych wia-
domości; na iednym z Angielskich statków do
Marseille zawinął Szef szwadronu 14 dragonii
regimentu Villemet d. 21 Marca w niewolę za-
brany pod Alexandryą; ten powiada, że w ca-
łym Egipcie nie słyszał o chorobach morowych;
w Cairze iednak pokazała się zaraza; w bitwie
d. 8 Marca z naszey strony nie było nad tysiąc
dwieście piechoty, 200 iazdy; d. 13 Lanusse i
Friant stawili 2500 piechoty, 500 iazdy; naosta-
tek d. 21 Marca walczył Menou na czele 6 tysięcy
piechoty, 600 iazdy, przeciwko 13 tysiącom
Anglikow; tu polegli z Francuzkiey strony La-
nusse i Roise Generałowie; nieprzyiacioł zabi-
tych i ranionych liczono 3 tysiące. Hutchin-
son późniey obrał stanowisko w szańcach da-
wnych Rzymian; reszta armii Francuzkiey cze-
ka na przyiście Wielkiego Wezyra, tam gdzie
się zaczynaią pustynie przedzielaiące Egipt od
Syryiskiey ziemi. Alexandrya w żywność i am-
municyą opatrzona ku długiey obronie; garni-
zon determinowany zagrześć się w rozwalinach
twierdzy.

Zbyt skore poddanie się zamku Abukir obraziło żołnierza Francuzkiego; tam stoi flotta Angielska, do którey przyłączyły się okręta Tureckie; z ostatnich wylądowano 7 tysięcy ludu mało zdatnego do boiu. Egipcyanie w powszechności nam sprzyiaią; Generał Menou wielce od nich ulubiony. Wielki Wezyr, Kapitan Basza, i Angielscy Wodzowie pisali nieraz do Murad Beia wzywaiąc ażeby się łączył z niemi; wszystkie listy Murad odesłał do Alexandryi na znak wierności, ofiaruiąc na pomoc przysłać Mammeluków; ci którzy służą u Ibrahim Beia, gromadami przechodzą do Murada. Kommunikacya Alexandryi z Cairem i Prowincyami Egiptskiemi zawsze wolna 6 tysięcy Koptów, Greczynów, Syryiczyków, pod przewodnictwem Officyerów Francuzkich strzegą pustyni; lud bardzo wierny; wszyscy zginąć gotowi raczey, niż powracać pod iarzmo Ottomańskie. Admirał Warren złączył się z Lorda Keith eskadrą. Gdy Villemet był w Malcie, wyszły z portu dwa okręta Angielskie od 64 armat i 20 przewozowych, niosąc do Egiptu ammunicyą, działa, tysiąc żołnierza. W bitwie 21 Marca ludu wiele z obu stron poległo; u Francuzów dystyngwowały się naybardziey, 2 i 32 połbrygady, iakoteż 3, 14 i 20 dragonii regimenta. O eskadrze Admirała Gantheaume Villemet w Egipcie, Malcie, i w drodze żadney nie powziął wiadomości. W dalszym rapporcie pomieniony Officyer mieści zdarzenia z pism Angielskich nam wiadome; kie iest zabicie Generała Abercromby, ranienie Sidneia Smith, i wielu innych z nim Wodzów armii nieprzyiacielskiey.

Wczora Konsulowie Cambaceres i Lebrun iedli obiad z Xiążęciem Parmeńskim u Posła Azzara. Pisma nasze wspominaią, że w r. 1701 Ludwik 14 wysłał wnuka swoiego Filippa na Tron Hiszpański z Paryża; w lat sto Karol 4 zięcia z Madrytu na Paryż wysyła do Toskanii; gdzie ma panować. — Admirał Villaret Joyeuse przybywszy niedawno do Bresteńskiego portu, obiął główną flotty kommendę; flaga iego na okręcie Ocean od 130 armat; przywitały Wodza Francuzkiego mnogiém z armat strzelaniem Hiszpańskie okręta, cosmy wprzód uczynili dla ich Admirała Gravina. — Buonaparte daiąc audyencyą Posłom Szwaycarskim Stapfer i Glaire okazał nie ukontentowanie, że zachodzą trudności względem ustąpienia Francyi Powiatu Valais. — Xiężna de Bouillon, z Domu Haskiego, w tych dniach umarła; pod panowaniem Robertspierra i Jakobinów część znaczną ogromnego maiątku wysypała na ubogich. — Wkrótce nastąpi ratyfikacya traktatu z Ameryką; wyznaczony do niey Poseł Murray przybył z Hagi; pierwszy Konsul długą z Pełnomocnikami rozmowę odprawił, na którey pozostałe trudności uprzątnione bydź miały. — Generał en chef Bernadotte pisze do Ministra woiennego, że w Departamencie Morbihan zupełna spokoyność; w przeciągu iednego miesiąca 50 złoczyńców schwytano; inni ratowali się ucieczką; toż mówić o wielu innych Departamentach: woyskowe trybunały bez miłosierdzia żadnego sądzą i smiertelnie karzą rozboyników, którzy tyle złego w kraiu nabroili.

W stolicy naszey narachowano 455 handluiących książkami, 340 Drukarzów, 327 robiących kupfersztychy. — Od granic Hiszpańskich donoszą, że w Barcellonie przygotować leże kazano dla 4 tysięcy żołnierza, i 900 maytków Francuzkich, którzy do Carthageny przeyść maią; podobnym sposobem w porcie Ferrol spodziewaią się wylądowania 10 tysięcy Republikantskiego ludu. O woynie Portugalskiey głuche milczenie. — D. 25 po wielkiey paradzie pierwszy Konsul dawał obiad, na który zaproszeni byli Officyerowie i wszyscy żołnierze, którzy dystyngwuiąc się na woynie w nadgrodę otrzymali szable i tym podobne znaki dystynkcyi: Buonaparte pił zdrowie wszystkich rycerzów, którzy Oyczyźnie honor i pokóy ziednali. — Regimenta od armii Generała Moreau powracaiące z Niemiec, tryumfalnie przyimowali Prefektowie, Mairowie, i wszyscy obywatele w Strasburgu, Nancy, wielu innych miastach; dywizyą w Brisgau zostawioną kommenderuie Generał Thomas; ieżeli zaydą nieprzewidziane trudności w wykonaniu Lunewilskiego traktatu, biega pogłoska, że armia nasza, która dziś prawie cała stoi w granicach Oyczystych, znowu przeyść może na brzeg lewy Renu. — Regencya miasta Constancyi i Powiatu Frickthal uwolnione zostały od przysięgi na wierność Domowi Austryackiemu wykonaney; wnosiemy że ten kray do Szwaycarów będzie przyłączony. — Wielu emigrantów, co przed wymazaniem imion swoich z regestru weszli do kraiu, za granicę wyprowadzono.

Do portu Cherbourg zawinęły niedawno 4 statki Angielskie, na których znaydowało się 500 jeńców naszych; odsyła ich do Oyczyzny Admiralicya jako iuż nieuleczonych; wszyscy głodem zmorzeni; w żadnym kraiu i narodzie nic podobnego nigdy nie widziano; jakoż lud Francuzki przypatruiąc się nieszczęśliwym współziomkom głośno mówi, że Niebo Anglików skarze za nieludzkość. Powiadaią więźniowie, iż nieprzyiaciel obawiaiąc się wylądowania naszego, iest gotów uprowadzić co tylko może od brzegu wgłąb kraiu. — Minister policyi pisał do Prefektów zalecaiąc ażeby nie pozwalali na odprawowanie publicznych processyi, co prawem iest zabroniono; toż mówi o nieustannem dzwonieniu, które powiada, nie tak iest znakiem nabożeństwa, iako raczey przeciwienia się prawom kraiowym; czas iest ażeby Duchowni dawali przykład posłuszeństwa i podległości dla rządu pod którego tarczą żyią spokoynie. Pozwala Minister dzwonić po dawnemu na pacierze z rana i wieczór, co dla ludu hasłem będzie zaczynania i kończenia dzienney roboty.

z Strasburga 23. Maia.

Zawczora Francuzkie woyska Badeńskiemu żołnierzowi oddały mieysce gdzie dawniey była Kehl twierdza; teraz w Niemczech zostaie dywizya jedna tylko w Brisgau. Generał en chef Moreau z małżonką wyiechał do Paryża; kompanią przewodników jego wcielono do różnych regimentów; zgromadzonym niegdy swoim Namiestnikom, Generałom oświadczył, że iuż rozwiązana iest armia Reńska zwana. Słychać iż otrzyma naywyższą kommendę woysk na Angielską wyprawę przeznaczonych; prawém u niego skrzydłem zarządzać będzie Augereau, lewém Bernadotte, srzodkiem Eblé; armia rozciąga się od Brestu do Texel. U Szwaycarów w Cantonie Appenzell powstaiące rozruchy, szczęśliwie zgaszono w pierwiastkach za pomocą żołnierza. Po wielu mieyscach Szwaycarowie pragną przywrócić rząd dawnieyszy; według ich mniemania, 11. artykuł Lunevilskiego traktatu pozwala pisać Konstytucyą jaka się podoba. Niektórzy chcieli Deputowanych wysyłać do Arcy Xiążęcia Karola z prośbą ażeby Cesarz Jmć tę okoliczność przypomniał rządowi Francuzkiemu; inni żądaią ażeby Buonaparte woyska swoie czym prędzey z kraiu wyprowadził.

z Rzymu 10 Maia.

Xiąże de Chablais, i Generał Borosdin tu przybyli z Neapolu. Król Jmć Dwóch Sycylii ciągle bawi w Palermo; nie słyszemy ażeby zamyślał rychło wyspę opuścić. Eskadra Admirała Warren krąży po morzu srzodziemném czekaiąc przybycia Francuzkiey, którą Gantheaume z Toulonu wyprowadził do Egiptu. Nic jeszcze nie postanowiono względem interessów i stanu przyszłego Kościoła we Francyi; jeśli co się iuż zrobiło, Dwór Rzymski do czasu chowa w skrytości. Robota około osuszenia błot Pontyńskich przez 4. lata zawieszona ten skutek sprawiła, że wszystko prawie powróciło do tego stanu, w jakim było przed zaczęciem kosztownego dzieła. Generał en chef Murat wkrótce tu spodziewany, ztąd ma pospieszyć do Neapolu.

z Lisbony 1. Maia.

Regent Xiąże Brezylii d. 26. Kwietnia wy-

dał następuiącą odezwę do narodu. Duchowni, powiada, Szlachto, i wſzyscy Portugalczykowie, nie tayno przed wami, że Regent stara się o ſzczęśliwość waſzą, pokóy, porządek, ſprawiedliwość. Pośrzód rewolucyi niſzczących Europę, naſz jeden prawie narod został nietknięty. Daliśmy światu przykład rzetelnego dochowania wiary publiczney i traktatów; ratowaliśmy według umowy Hiſzpanią daiąc jey r. 1793. posiłkowe woysko; od niey więc nam niczego się nie należało obawiać; lecz Hiſzpania przeciwnie kończąc z Francuzami woynę, do którey nas poniewolnie wciągnęła, zostawiła Portugallią na placu, dziś sama naiazdem grozi. Żądaią po nas koniecznie, abyśmy łamali umowy od wieków zawarte z Anglikami; mało na tym, chcą nas upodlić i poniżyć; zamyśla Hiſzpania woyskiem swoiém osadzić porty naſze. Narod który opierał się Rzymianom, podbił obſzerne dzierżawy w Indyach Wschodniey i Zachodniey, wskazał pierwſzy Europeyczykom nieznaiomą drogę około Afryki, zrzucił w 17. wieku jarzmo Austryackiego Domu, niepodległość swoią utrzymał; taki narod potrafi jeſzcze się bronić. Portugalczykowie! niech w nas ożyie męstwo przodków naſzych; mamy po sobie sprawiedliwość; Bóg mściwy waſzém ramieniem ukarze dumnych nieprzyiacioł którzy ią zdeptali. ...

z Berne 25. Maia.

Rada prawodawcza zatrudnia się pisaniem nowey konstytucyi; dobra dawniey Cantonów niektórych prywatne będą narodowemi; co wielką jest ulgą dla tych które nic nie miały. Według ostatniego rachunku ta jest dziś ludność kraiu Szwaycarskiego.

Canton	Berne	duſz 184.	tysiące.
—	Zurich -	182.	—
—	Lucerne -	100.	—
—	Uri - - -	18.	—
—	Schwitz -	31.	—
—	Unterwald	21.	—
—	Zug -	14.	—
—	Glarus -	53.	—
—	Appenzel	174.	—
—	Solothurn	48.	—
—	Friburg	100	—
—	Bazilea -	50.	—
—	Schafnausen	104.	—
—	Argau -	100.	—
—	Vaud -	150.	—
—	Grisonowie	150.	—
Powiaty	Włoskie	174.	tysiące.

Co czyni ogułem million 643. duſz tysiące; nie łącząc kraiu Valais, zkąd wnosiemy że do nas nie będzie należeć. Poseł Glaire powrócił z Paryża; pierwſzy Konsul przez usta jego radzi abyśmy jak nayrychley rząd postanowili.

Sąd Taxatorsko-Exdywir: w Dobrach Szemiotowszczyznie, w Gubernii Litewskiey, w Powiecie Zawileyskim ſytuowanych za Dekretem Sądu Gł: Litt: exystuiący; w celu dopełnienia należney wierzycielom zeszłego JW. Aloizego Sulistrowskiego Pisarza Lit: za ich długi ſatysfakcyi; gdy tym to Sądu Gł: Litt: Dekretem, do zebrania wszelkich funduszow, ograniczenia maiątkow pod konkurs idących, i rozwiązania wszelkich pretensyow, obowiązany został: iuż to więc powtórnie wszystkich wierzycieli, i pretensorow, obwieszcza: aby w terminie z odkładu teraznieyszego tychto Exdywizorskich Sądow, na dniu 26. Junii 1801. Roku przypadaiącym, z zapisami, i pretensyami ſwoiemi, ſami lub przez umocowanych stawali, i tam ſprawiedliwości czekali. Również gdy z przepisow Dekretu Sądu Gł: Litt. wszyscy dłużnicy zeszł: JW. Pisarza Litt: do stawania w tym Sądzie Exdywizor: będąc z obowiązanemi, do tychczas dla złożenia potrzebnych tłumaczeń nie okazali się; po nakazaney zatym adcytacyi tych to dłużnikow, których Obligi, i wszelkiego tytułu Skrypta na różne ſummy są dziś w masie maiątku po zeszłym Sulistrowskim Pisarzu pozostałego; Stosownie do żądania stron, wszelkich zeszłego JW. Aloizego Sulistrowskiego Pisarza W. Litt: Dłużnikow Sąd Taxatorko-Exdywizor: tą Edyktalną cytacyą zawiadamia, iako to: JWW. WW. JPP. Jgnacego Wendorfa Rotmist: Kawaleryi Narodowey, Michała Reytana Pisarza bywszego Ziem: Nowogr: Michała Radziszewsiego Chorążego Starodubowsiego, Kazimierza Plewakę Sttę, Sukceſsorow po Janie Millerze, Burmistrzu Wileń: Joachima Możeykę Łowczego, Antoniego Marszałka, Jozefa Sędziego Łappow, Felixa Koziełła, Xawera i Zofią Chomińskich Woiewodow, Benedykta Kaweckiego, Sędziego Ziem: Połockiego, Samuela Korsaka Pułkow: Karola Koziełła, Sukceſsorow po Macieiu Krzywobłockim Sędziu, Potockich Podkom: Koron za przyaresztowaną ſummę Tadeusza Kościałkowskiego, Janowi i Teresie Koſsakowskim, Xiędzu Mikołaiowi i Franciszkowi, Sędziemu Jankowskim, Jozefowi Jeleńskiemu Krayczemu, Franciszkowi Jelskiemu Podkom: Sukceſsorom, Konstantego Jelskiego, Horainownie Podkomorzance, Janowi Horainowi Woiewodzicowi, Dominikowi Roszkiewiczowi, Janowi Grabowskiemu, Michałowi Giełgudowi Marszałkowi, Janowi Meyznerowi, Xiędzu Wyrzykowskiemu Plebanowi Buywidzkiemu, Stanisławowi Mirskiemu Gener: Jozefowi Hałkowi, Xawerowi Zienkowiczowi, Janowi Oskierce, Chor: Zawileysk: Antoniemu Oskierce Komendantowi, Pawłowi Oskierce Sędziemu, Felicyanowi Stockiemu, JO. X. Elżbiecie Radziwiłłowey Kaszt: Wileń: z dokładem Potomstwa, i Opiekunow; tudzież Starozak: Żydom: Meierowi Jerechimowiczowi mieszkańcowi Bystrzycy, Jankielowi Alokimowiczowi i dalszym Żydom Swira, Abyście pomienieni dopiero Jchmość przed tym Sądem Exdywizor: dla usprawiedliwienia się, po maiącey nastąpić w dniu 26. Junii Roku idącego reaſsumpcyi, także ſami, lub przez umocowanych stawali, i na skrypta w maſsie maiątku zeszł: JW. Sulistrowskiego znayduiące się odpowiedali, w przypadku zaś niestanności, że Sąd Exdywizorski wyrok ostateczny wyda, i że ten z mocy Dekretu Sądu Gł: Litt: z nakazow zwierzchności, weźmie ſwoią Exekucyą; wszystkich wypisanemi wyżey obiektami intereſsowanych zapewnia Ru 1801. Maia 21. w Wilnie.

Za zaleceniem Rządu Litt: podaie się do wiadomości, iż JP. Wincenty Nowicki przedał Folwark Poistrze w Pcie Upitdzkim położony W. Józefowi Wawrzeckiemu Brygadyerowi W. B. P. — Ktoby więc do tegoż JP. Nowickiego azatym do przedanego Folwarku tego miał słuſzne pretensye, aby się zgłosił i złożył dowody W. Wawrzeckiemu w maiętności Kurkanach w Pcie Upidzkim naydaley w terminie dnia 1. 7br Roku teraznieyſzego; gdyż późniey formować do maiątku tego pretensyi prawa mieć nie będzie.